

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ ΤΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ

ΕΙΣ 20,000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Λαμβέρη, διευθύνοντος.

ΟΙ ΠΡΟΥΧΟΝΤΕΣ

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἢ α' Ἐκκλησιαστικῇ Ἀλήθειᾳ, ἐδημοσίευσεν πρός τοὺς ἐκ τῆς ἑκκλησίας ἐκ Σμύρνης, θλιβερωτάτην ἡθῶς στατιστικὴν τῶν εἰς τὰς ξένας σχολὰς τῆς πόλεως ταύτης φοιτῶντων ἑλληνοπαίδων, ἀναβιβάζουσιν τοὺς εἰς ἐπτακοσίους ὀγδοήκοντα πέντε, ὧν ἄρρενες 467 θήλεις δὲ 318. Καὶ ἐρωτῶμεν;

Εἴμεθα τόσοι πολλοὶ οἱ Ἕλληνες, ὥστε ἐκ μιᾶς καὶ ἑνὸς πόλεως νὰ προσφέρωνται εἰς τὸν ἀνήλεῃ τῆς νικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας δεκατισμὸν ἐπτακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ψυχαί; Δὲν ἀποτελοῦσιν οὗτοι σύνταγμα ὁλόκληρον ἐκτὸς μάχης, ἀδύνατον ἢ τραυματιῶν, ἀφοῦ δὲν ὥπλισεν αὐτοὺς ἢ ἐν τοῖς ἑλληνοῖς σχολείοις παρεχομένη παιδείᾳ καὶ ἐπλήρωσε μάλιστα ἐξ ἐνέδρας τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν συνείδησιν διδασκαλίᾳ ξένη καὶ ἀποδεδειγμένως ἀντεθνικῇ;

Καὶ θὰ τηρήσωσι μὲν ἴσως αἱ ὀκτὼ αὐταὶ ἑκατοντάδες τῶν ἀποκλήρων τὰ διδάγματα, ἅτινα ἐνέπνευσεν αὐτοὺς τὸ περιβάλλον τῶν ἑλληνικῶς ἀνατραφειῶν κογενειῶν τῶν. Θὰ στηριχθῶσιν ἴσως καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν θεμελίων, ἐφ' ὧν εἶδον στηριζόμενον τὸν πατρικὸν κορον. Ἀλλὰ ἐπὶ τίνων θεμελίων θὰ στηρίξωσιν οὗτοι τὸν ὑπ' αὐτῶν ἰδρυθησομένους; καὶ τίς δύναται νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι οὐκ αἱ ἑκατοντάδες πλέον, ἀλλ' αἱ χιλιάδες, ἐξ ὧν θ' ἀποτελῶνται μετὰ μίαν ἢ δύο γενεὰς αἱ αὐτῶν οἰκογένειαι, δὲν θὰ διαπνέωνται ὑπὸ τῶν φρονημάτων, ἅτινα μετὰ τόσου ζήλου καλλιιεργεῖ ἡ ἐθνικὴ ἐκπαίδευσις, φρονημάτων οὐ μόνον ἀσχετῶν, ἀλλὰ καὶ ἀκριβῶς ἀντιθέτων πρὸς τὰ πάτρια;

Εἰς ἕκαστος τῶν 785 τούτων δὲν εἶναι μία μόνος ρωρισμένη νὰ ἐκλίπη αὔριον συναποφέρουσα εἰς θάνατον τὰ σπέρματα τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, ἣν μετὰ τόσου ζήλου διδάσκουσιν εἰς τοὺς ἑλληνοπαίδας ὑπὸ διαφόρους τύπους, οἱ Γάλλοι, οἱ Γερμανοί, οἱ Ἰταλοί, οἱ Ἀμερικανοὶ διδάσκαλοι. Εἰς ἕκαστος τῶν 785 τούτων εἶναι γενάρχης μιᾶς ὁλοῦν μελοῦσης νὰ εὐρύνεται οἰκογενείας, διακόπτων αὐτὸς τὴν ἐθνικὴν παράδοσιν καὶ κληροδοτῶν πλήρη ἀπ' αὐτῆς ἑωμοσίαν εἰς τοὺς ἀπογόνους του.

Ὑπὲρ τῶν εἰς ἐθνικὸν θάνατον καταδικαζομένων οὕτων ἑλληνοπαίδων καὶ μελλόντων γενάρχων δὲν εἶναι οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ τελευταία φορὰ καθ' ἣν ἡγοῦντες ὑφ' οὐμὲν τὴν φωνήν. Ἀλλ' ἂν οἱ ἐκούσιοι, οἱ θελόδουλοι ραγιαῖδες τῆς ξενικῆς ταύτης κατακτήσεως ἐνέχουσι μῆτε ὦτα, μῆτε νοῦν, μῆτε καρδίαν, τί ἔχουσιν κείνοι, οἵτινες φιλοδοξοῦσι νὰ ὀνομάζωνται προὔχοντες καὶ πρόκριτοι τῶν κατὰ τόπους Ἑλλήνων ὡς τοιοῦτοι δὲ ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος καὶ νὰ προνοῶσι περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δ'. Νηστειῶν

(Μαρκ. 9, 17, 31)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν καὶ λέγων· διδάσκαλε, ἦνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα¹ ἄλαλον. καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ², ῥήσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ³ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἀπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. καὶ ἦνεγκαν αὐτόν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτόν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· παιδιοθέν· καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα⁴ ἀπελέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴτι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι· καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου⁵ τῇ ἀπιστίᾳ. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος⁶ ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ. λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μὴκέτι εἰσεέλθῃς εἰς αὐτόν. καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαραξάν αὐτόν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὥσπερ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος⁷ ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν εἰμὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες⁸ παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἠθέλεν ἵνα τις γινῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Σημειώσεις.

1) Ἀ λ α λ ο ν = ὡς ἄφωνον προξενούν. 2) Ρ ῥ ῆ σ ε ι = καταβάλλει καὶ σπαρασσεί αὐτόν. 3) Ε η ρ α ἰ ν ε τ α ι = γίνεται ξηρὸς ἀναίσθητος. 4) Ε ἂ ν δὲν δύναμαι νὰ ἔχω τὴν πλήρη, καὶ τελείαν πίστιν σὺ ἐλθέ βοήθῃς μου. 5) Ε π ε τ ῖ μ ῃ σ ε ν = αὐστηρῶς διέταξε. 6) Ε ν ο ὕ δ ε ν ἰ = τρόπον. 7) Παρεπορεύοντο κρύφα προσέχοντες ἵνα μὴ κατανοηθῶσιν (ἴδε καὶ φύλ. 21, 5 Αὐγούστου 1903).

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου. Κεφάλαιον 6, ἐδάφια 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20.

Η ΙΕΡΑ ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς σημερινῆς περικοπῆς ἐνθαρρύνει τοὺς Ἑβραίους βεβαιῶν αὐτούς, ὅτι θὰ

Ἡ ἐπιλόχιος εὐχὴ ἔληξε καὶ τὸ κνέφας παρῆλθεν ἡδὺ.
 Ὁ Διάκονος τότε ἀπὸ τῆς ἀγίας Θύρας ἀναγγέλλει εἰς
 τοὺς συνηγμένους πιστοὺς τὴν ἑναρξιν τοῦ φυσικοῦ σταθμοῦ
 ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐσπέρας καλεῖται ἐκφωνῶν.—Ἐσπέρας—
 δηλαδὴ ἐπέστη ἡδὺ τὸ ἐσπέρας. Καὶ ὁ πρεσβύτερος ἡ ἑτέρος
 τις πρωτεύων τοῦ χοροῦ ἀναγινώσκει τὴν ὀρισμέναν περικο-
 πὴν τῆς Γενέσεως, διότι ἡδὺ ἀρχεται ὁ Ἐσπερινός, ἥτοι ἡ
 νέα ἡμέρα· καὶ ἡ ἐκ τῆς Γενέσεως λοιπὸν ἀνάγνωσις εἶναι
 τὸ προσιδιάζον ἀνάγνωσμα, διότι ἐν αὐτῇ ἀποκαλύπτεται
 ἡ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργία τοῦ σύμπαντος, ἥτοι ἡ ἱστορία
 περὶ τοῦ πῶς παρῆλθε καὶ ὑπάρχει ὁ ἡμέτερος πλανήτης
 καὶ ὁ λοιπὸς κόσμος. Τῆς Γενέσεως προτάσσεται ψαλμικὴ
 τις ρῆσις, ἥτις καὶ προκείμενον λέγεται, καὶ ἐψάλλετο ἄλ-
 λοτε. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὀρισμένης πε-
 ρικοπῆς τῆς Γενέσεως, δι' ἧς χαιρετίζεται ἐπερχόμενον τὸ
 ἐσπέρας, ὁ Διάκονος προκαλεῖ διαταγὴν τοῦ ἱερέως λέγων
 Κελεύσατε—Ἄλλ' ὅποτον εἶναι τὸ κέλευσμα αὐτό; Κατὰ
 τὰ ἀναγνώματα, πλὴν τοῦ Εὐαγγελικοῦ, ἐκάθητο οἱ πι-
 στοί, ἡ ἐστῆρίζοντο ἐπὶ τῶν ραβδῶν. Πιθκὸν λοιπὸν τὸ
 προκαλούμενον κέλευσμα ν' ἀφορᾷ εἰς πρόσκλησιν τῶν πι-
 στῶν νὰ ἐγερθῶσιν ὀρθοί, διότι ἀρχεται ἡ νύξ, ἔργον τῆς
 σοφίας τοῦ Θεοῦ καὶ δέον ν' ἀνάψωσι τὰ φῶτα. Καὶ σήμε-
 ρον ἐτι μετὰ τὴν πρόσκλησιν ὀρθοί, οἱ χριστιανοὶ κατέρχον-
 ται ἀπὸ τῶν στασιδίων αὐτῶν.—Σοφία—διακηρύττει ὁ
 ἱερεὺς.—Ορθοί — κελεύει ὁ ἱερεὺς—καὶ μεταδίδει τὸ φῶς
 εἰς τοὺς πιστοὺς λέγων—Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι—Οὕτω
 τὸ φῶς τὸ ὑλικὸν ὁ ἱερεὺς ὁ λειτουργὸς χαρακτηρίζει καὶ
 αὐτὸς ὡς παράστασιν τοῦ ἀσβέστου φωτὸς τῆς Θεότητος τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μεταδίδων ἀπὸ τῆς ἀγίας
 Θύρας εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ φῶς ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἱερῇ Βήματι
 διατηρουμένου ἀσβέστου φωτός, λέγει τὸ ἀνωτέρω—Φῶς
 Χριστοῦ φαίνει πᾶσι—Οὕτως ἡρμηνεύσαμεν τὴν μεχρὶ σή-
 μερον διατηρουμένην διατύπωσιν ταύτην παραβαλόντες αὐ-
 τὴν πρὸς τὰ κατὰ τὴν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως τελούμενα,
 ὅτε ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγίας Θύρας καλεῖ τὸν λαὸν
 ν' ἀνάψῃ τὰς λαμπάδας αὐτοῦ ἐκ τῆς λαμπάδος, ἣν αὐτὸς
 κρατεῖ ἀνημμένῃν ἐκ τοῦ ἀκοιμήτου φωτὸς τοῦ πρὸ τῆς
 ἀγίας Γραφῆς.—Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου

φωτός. Τὴν ἐρμηνείαν ἡμῶν ταύτην ἐνισχύει καὶ ἡ ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων «Σιών» δημοσιευομένη ἐν ἄρθρῳ (τεύχη Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου 1904). «Αἱ κατὰ τὸν Δ' αἰῶνα τελεταὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων»· Ἐν τούτῳ ἀναλύεται ἡ Peregrinatio ad loca Sancta ἡ κατὰ τὸ 380 ὑπὸ τῆς Σουλτίας τῆς ἐξ Ἀκουιτανίας, ἀδελφῆς τοῦ Ρουφίνου γενομένη. — Ἐν σελίδι 18 τοῦ Περιοδικοῦ πρὸς τὸ τέλος ἀναγινώσκουμεν: — «Περὶ ὧραν 4ην ἐκάστης ἡμέρας ἐτελεῖτο τὸ Λυχνικόν, ἡνάπτοντο ἐν τῷ ναῷ φῶτα ἐκ τοῦ ἀσβέστου διατηρουμένου ἐπὶ τοῦ Παναγίου Τάφου, φῶτος, ἐψάλλοντο ψαλμοί.» — Καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῶν Προηγιασμένων πρόκειται περὶ Ἑσπερινοῦ. — Οὕτως ἡ ἐρμηνεία ἡμῶν αὕτη προσλαμβάνει ἱστορικὸν κύρος. — Πάντως τὸ κελεύσατε τοῦ Διακόνου, αἱ κινήσεις, καὶ ὁ τόπος τῆς στάσεως τοῦ Λειτουργοῦ, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ — Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι — προβάλλοντος τὴν ἡν φέρει ἐν τῇ χειρὶ ἀνημμένην λαμπάδα πρὸς τὸν λαόν, ἡ διατήρησις ἀνημμένης τῆς λαμπάδος μέχρι τέλους τοῦ ψαλλομένου «Κατευθυνθήτω» ὅστις εἶναι ὁ ἑσπερινὸς ψαλμός, μαρτυροῦσι πλήρη τὴν συμφωνίαν τῶν τελουμένων κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῶν Προηγιασμένων πρὸς τὸ κείμενον τοῦ ἀρχαιοτάτου ἐκείνου ὁδοιπορικοῦ καὶ θεβαιοῦ τὸν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν γινόμενον φωτισμὸν τοῦ ναοῦ ἀναπτομένων ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἱερῷ βήματι ἀσβέστου φωτός, λύχνων καὶ λαμπάδων. — Καὶ ἰδοὺ ἡ διατυπωμένη διάταξις.

Εἰπόντος τοῦ Διακόνου — Κελεύσατε — Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ὑπὸ τὴν λαμπάδα ἐστραμμένος πρὸς ἀνατολὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπεζῆς σημειοῖ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ διὰ τῆς λαμπάδος ἐκφωνῶν — Σοφία — Ὁρθοί — καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν Πρόθεσιν ἐν ἣ εἶναι ἀποτεθειμένα τὰ μετουσιωμένα καὶ προηγιασμένα ἅγια — λέγει — Φῶς Χριστοῦ — καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν λαόν διὰ τῆς ἀγίας Θύρας ἐκφωνεῖ — φαίνει πᾶσι.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

«Ἀδικος λέγει καὶ σκληρὰ φήμη τὴν πίστιν τὴν Ἑλληνικὴν

παλαιόθεν καταδικάζει. Βέβαια· ἄγιον οὐδ' ἡμεῖς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Τίς γὰρ ἡ πόλις ἡ ἐντελεστάτη τῷ κόσμῳ τούτῳ ὁ ἀναμάρτητος, τίς ἡ ἐκ μόνων καὶ βραβείων πεπλεγμένη ἱστορία; Ὅπου δόξα, ἐκ νεύδος· ὅπου ἀγκυλοία, ἐκεῖ συνήθως καὶ κατάχρησις νοίας· ὅπου δρος, καὶ κοιλίας... Ὅμως, οὐαὶ τοῖς ἀκακοδαίμοσι! Τῶν εὐτυχούντων τὰ ἐλατιώματα πιπινοῦνται, ἐὰν δὲν τύχῃσι καὶ μιμητῶν· τῶν δὲ δεινῶν μεγεθύνονται ὑπὸ τῆς συκοφαντίας, θεατρίζονται, περιάγονται ὑπὸ δημωδῶν παροιμιῶν. Ἰσάν να διασύρωσιν ὡς ἀπίστους τοὺς Ἑλληνας. Ἀλλ' ἐτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἔθνων ποῖον τοῦτου πιστότητος Θεῷ καὶ τοῖς ἐαυτοῦ προγόνοις; Ἡ πίστις τῶν ἡμῶν εἶναι πίστις χθεσινή· ἀλλ' ἡ τῶν Ἑλλήνων αὐτὴν γενεαλογία τῆς θρησκείας, ἔχει τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν προτέρεσιν τοῦ φωτισμοῦ.

Θωμάσαιος

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Τ. Καστανάριαν. Ι. Μ. Μαρμαράν. Δ. Σ. Σχολήσια. Δ. Ρ. Ἀνδρον. Ν. Χ. Καρδαμ. Α. Μ. Ἀλμυρόν. Γ. Γ. Τρίπολιν. Ε. Μ. — Κ. Μ. Τ. Πάτρας, Μιχ. Α. Βωλον, Ν. Δ. Σ. ν. η. ν. Σ. Κ. Τεργέστην. Εὐχοριστοῦμεν ἐπὶ τῇ ρητηρίᾳ. — Τρ. Μ. Ἰκόνιον, Κ. Σ. Ναζλῆ. Π. Σ. Ἀρσείαν, Μ. Δ. Μαγνησίαν, Δ. Α. Θεσσαλονίκη, Π. Σ. Κορυτσάν. Τὰ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ ἡ' ἔτους ἀποστέλλονται πρὸς συμπλήρωσιν. — Α. Κ. Βεβαίως θὰ ληφθῇ φροντίς. — Ν. Α. Καλάμας. Ἀποκρίσεις τὰ μέσα. Βραδύτερον ἴσως. — Ι. Κ. Μ. Ἀρσείαν. Χρ. Β. Παρισίου, Στ. Α. Κέρκερ, Β. Ἑ. Ἑ. Γρ. Α. Ὁδησσόν, Ν. Α. Ἀνδρόν, Μ. Τ. Ν. Π. Γιοχάνεσμπουργκ, Περ. Α. Ἀργυροστόν, Μ. Τ. Ἀδριανούπολιν, Κ. Κ. Π. ν. η. ν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — Κρ. Π. Καὶ ἤδη πληρώθησαν οἱ ὀκτώ τόμοι τῶν «Πατρίων» ἡ πλήρης σειρά ἐξακολουθεῖ τιμωμένη ἀντὶ δρχ. 30, ἀναγραφόμενων ὡς ἀποστέλλοντος.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΤΟΣ 1910

Κέρδη 1.900.000 δραχμῶν.

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν 100,000 γραμματία ἀξίας δραχμ. 400,000.

Κέρδη εἰς 2,000 γραμ. ἀξίας δρ. 200,000.

Διὰ τὴν α' κλήρωσιν ἐξεδόθησαν ὑπ' αἰ. ἀριθ. 1—25,000 ἀκέραια γραμματία παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος, ἀντὶ δρ. 4, καὶ ὑπ' αἰ. ἀριθ. 25,001—100,000 τέταρτα γραμματίου ἀντὶ δρ. 1 καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως.

1 Μέγα κέρδος ἐξ	80000	Δρ.	80000
1 Κέρδος ἐξ	20000	»	20000
2 Κέρδη ἀπὸ	2500	»	5000
6 Κέρδη ἀπὸ	1000	»	6000
15 Κέρδη ἀπὸ	400	»	6000
25 Κέρδη ἀπὸ	200	»	5000
1950 Κέρδη ἀπὸ	50	»	78000

2000 ἐν δλω κέρδη ἀξίας Δραχμ. 200000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου) 1910.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ε-

θνικοῦ στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας, Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. Κοφινὰς

ΔΡΟΜΟΔΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γόθαιον, Καλάμας, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 4 μ. μ. Διὰ Σίφνον, Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, μεσημβρίαν. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισόν, Κερασούντα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηό, καὶ Βόλον.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. (Κατ' εὐθείαν). Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

Συνιστάται τὸ ἐν ὁδῷ Βουλῆς ὥρολογο ποιεῖν Ν. Λασιθιωτάκη πρὸς εὐσυνείδητον διόρθωσιν ὥρολογίων.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, καὶ Ἀμαλιδί, Πᾶσα Τραπεζιτικὴ ἐργασία.

Ταμιευτήριο

μέχρι 5,000 δρ. 4 ο) εἰς πρώτην 5 ο) μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1/2 ο) ἀπόδοσις εἰς πρώτην 4 ο) μετὰ τρεῖς μῆνες 4 1/4 ο) μετὰ ἑξ μῆνας 4 1/2 ο) μετὰ ἐν ἔτος 5 ο) μετὰ δύο ἔτη 5 1/2 ο) μετὰ τρία ἔτη Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ ὀλιγώτερον.

ΟΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ καὶ δι' ὅλα τὰ

χρήσιμοι Ἑβδομαδιαῖοι Ἐπιτραπέζιοι ροδεῖται τοῦ 1910 Α. Β. Πάσχα, ἐκτελεστέον ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ χαρτοπωλεῖα Τερζοπούλου, Κοκκινάκη, Ρακοπούλου, λάρου καὶ Σιδέρη.